

TARYBINIS

Rokiškis

LKP(b) Rokiškio Apkomo ir Apekr. Vykd. Komiteto Organas

Nr. 10 (174) | 1946 m. sausio 31 d. | Kaina 20 kp.

Iš visų mūsų partijos turimų turtų visų svarbiausias ir vertingiausias turtas yra jos idėjinis turtas, jos idėjinis bagažas, jos principinė linija, jos revoliucinės perspektyvos.

(J. STALINAS)

Su didžiąja Lenino-Stalino vėliava

G. F. Aleksandrovo 1946 m. sausio mėn. 21 d. pranešimas iškilmingame gedulingame posėdyje skirtame V. I. Lenino mirties XXII metinėms

I Leninismo pergalė

Pažangioji mokslinė pasaulėžiūra, kuria vadovaujasi bolševikų partija savo veikloje, turi šimtmečių istoriją. Prieš šimtą metų Marksus sukūrė naują pasaulėžiūrą. Bet Marksus nebuvo lėmęs pamatyti mokslinio socializmo principų įgyvendinimo.

Dviejų šimtmečių — XIX ir XX — šimtmečių marksizmas kaip teorija stovėjo prieš didįjį išmėginimą. Baigėsi senoji epocha, prasidėjo naujoji. Įvyko žymūs psichologiniai tautų politiniame, ekonominame ir partiniame gyvenime. Darbų tvarkoje praktiškai iškilo šių laikų buržuazinė visuomenės pertvarkymo (socialistinio visuomenės klausimas. Kai kurie perėjo šimtmečio viduryje. Marksus paskelbė teiginiai negalėjo būti perkelti į naująją epochą be rimtų pakeitimų ir išplėtimo. Darbininkų klasės mokslinė pasaulėžiūra kūrė jai Marksus ir Engelsas naują pajaukėve žaidžius edikas ir pufskaltėlius, mėginusius ir revoliucinė teorija žiūrėti kaip į dogmą rinkinį. Jie manė, kad pažangioji teorija reikia vado vadis pakeičiant kūrėbiškai pasaulį veikiant revoliucingai. Naujoje plėtotės epochoje būti tikru marksistu reikėjo stumti toliau, plėsti marksistinę teoriją. Štai kodėl mesai teisingai suprasti imperikalizmo epochos įvykius ir paruošti strategiją ir taktiką politinei proletariats partijos kovai, norint likti iš tikrųjų marksizmo dvasia, teli nepakako priimti nepakeičtu pavidalu visus teiginius, Marksus paruošus XIX šimtmečio viduryje. Klausimas buvo toks: arba marksizmas bus toliau iš vystytas praturtintas nauju patyrimu, naujais rebusais ir atradimais ir tada jis išlaikys ir sutvirtės kaip gyvas ir pasipilečiąs mokslas, o darbininkų klasės partija galės kurti savo politinę remdamasi jo principais; arba pavėsiai marksistinės teorijos dėsniai sustingę, pasenuosies jo formulas pančios darbininkų klasės partijos veiklą naujomis sąlygomis, tuo pačiu teji partija autels aue kurybiškus marksizmo supratime, ir išmestį iš tamsi teorikrai atali-

kus, bejege ir nesugebes kurti savo politikos moksliniais pagrindais. Dalykas lieto, tuo būdu, marksizmo likimas. Ir galima drąsiai pasakyti, kad jeigu marksizmas šį naujįjį išmėginimą išlaikė garbingai ir pilnutimais išlaikė gyvenimiską savo reikšmę, tai tas atsitiko todėl, kad marksizmo vėliava po jo kūrėjo mirties pateko į išlikimo ir patikimo rankas. I Lenino ir jo partijos rankas. Leninas buvo tikras marksistas, kūrėbiškai suprato Marksus mokslinę revoliuciją esmę, tabulai įsivaizdavęs marksistinę teoriją. Kaip Marksus mokle kūrėbiškai supratimo atstovas, Leninas pirmas stovėjo telesnio marksiame plėtims, aile jo teigiamų geriam, marksistinės teorijos naujomis išvadomis, išplaisiomis ir naujos aplikacos ir naujų udavimų, papildymo keliu. Remdamasis paties marksiame reikalavimais, Leninas išvystė tą mintį, kad marksistai i Marksus teoriją negali žiūrėti kaip į kažką vėbąg's ir nuleičiamą. Teji teorija, rakė Leninas, tepadėje tik kordinas skmenis, tam mokslui, kad socialistai turi stumti toliau visomis kryptimis, jeigu jie nenori atsilikti aue gyvenime.

Toliau vystydami mokslinio komunistinio teoriją, Leninas ir Stalinas vadovavo tiui, kad teorija turi istoriškai save naujajį istorinį patyrimą, auolat turėti šine patyrimą, daryti performuojantis įtaką visuomenės plėtotei. Jie vadovavo tiui, kad tik tokia gyva ir kūrėbiškai teorija galms vadovauti praktinėje bolševikų partijos veikloje, nes teji teorija dave mobili suojandėtos ir organizuojandėtos įtakos priešakinėms visuomenės įėjoms, duoda galimame naujyti istorines visuomenės plėtotės kelius ir visuomeninių klausimų kovos rezultatus.

Leninas ir Stalinas, bolševikai dar perėjo šimtmečio pabaigoje sakė Rusijos darbininkų klasei ir tautoms: kai pirmą kartą darbininkų autovai išsavoje mokslinio socializmo idėjas plačiai pasklėdė, ir darbininkų klaseje susidarys stipri kovinė vinga partija, kuri pakvies ekonomiai darbininkų karę pavars augmenigą klasinę revoliucinę kovą. Rusijos darbininkų

klase, stojęsi visų demokratinių elementų priešakyje, nuvers otarizmas ir šio tiesiai atvires politikos kovos kelis i valdžios užkariavims, i didžiąją liaudies revoliuciją, kuri nušluos suosvusią sausvarką, pagrįstą darbininkų ir valstiečių engima.

Rusijos plėtotė aueje taip, kaip mokė leninizmas.

Leninas ir Stalinas, bolševikai po didžiosios tarybinės revoliucijos pergalės sakė Rusijos tautoms: aue šiel prasideda naujas protarpis Rusijos i teorijoje. Didžioji spalio revoliucija turi priversti ir prives prie socialistinio pergalės mūsų šalyje. Tarybų respublikos sudarymas padarys galą amžinam mūsų škie atsilikimui, parodys praktinį kelią naujai, socialistinei visuomenės kurti, pavars senąją Rusiją i galingą socialistinę valstybę.

Tarybinės respublikos plėtotė aueje taip, kaip mokė leninizmas.

Leninas ir Stalinas, bolševikai sakė liaudies, socialistines visuomenės, kaip peti priešakinė ir pažangioji visuomenė, turi didelių ir tvirtų įvykių. Jie plėdė i di dina savo galybę liaudies interesuose. Socialistinė visuomenė pagrįsta darbininkų, valstiečių, inteligentijos sąjunga, visų tautų draugystė, savitarpio tarybinės visuomenės darbe žmogiškas parama. Reakcijos įėjus užsienyje mėginus kariuolai išliūimo kelu nablūtiti Tarybų Sąjungos darbininkus ir valstiečius po dvarininko kančiams ir fabrikančio savivale. Bet negalima nugalėti liaudies, paragavosios laisvės vėliavų, pamašinos rezultatus socialistinio, aukštesnio galingą tarybinę valstybę. Žus kiekvienas, kas pasikėsins i šventąją mūsų Tėvynės žemę.

Gyvenimas pilnutinai patvirtino tai, ką sakė bolševikai.

Leninizmas yra mokslas, kuris davė ir tebeduoda bolševikų partijai ir tarybinėi liaudies vieną triumfą po kito. Tik gyvas, galingas kurybniis mokslas galėjo duoti tokių didelių rezultatų.

Jau šimtmečių žmonės moka pelngti sau daugelį gamtos reiškinį, valdyti jurs save interesuose, bet pelngti visuomenės tarpybi istorines tautų ir valstybių plėtotės dėsnius žmogus buvo

bejege prieš atirandant mokslines pažinimas visuomenės plėtotę ir prieš tai, kai bolševikų partija jas įgyvendino. Tik bolševikų partija išprindė tą didįjį uždavinį. Leninas doka partija, tarybiniai žmonės, remdamiesi visuomenės plėtotės dėsnių pažinimu, mokamai valdo visuomenės gyvenimo reiškinius liaudies interesuose. Lenino mokslas buvo, tuo būdu, ne tik genialus įrankis tikrovei pažinti, bet ir didžiausia priemonė progresyviniam jos pertvarkymui.

Prieš dvidešimt metų draugas Stalinas kalbėjo apie idėjinį lenininės partijos turtą:

„Iš visų mūsų partijos turimų turtų visų svarbiausias ir vertingiausias turtas yra jos idėjinis turtas, jos idėjinis bagažas, jos principinė linija, jos revoliucinės perspektyvos.“ (Draugo Stalino kalba jargduoime VKP(b), CK ir GKK plėnuome 1926 m. spalio mėn. 25 d.)

Leninizmas, mūsų partijos įkūrėjų ir vadai didžiajam Leninui tekusioji didžioji mūsų istorijos pavaldžijų istorijoje. Nemarus Lenino mokslas, Nemarus jo žygis. Amžinai išdidžiai plevesuos Lenino vėliava, paromta tvirta i išlikimojo ir artimiausiojo bičilio draugo Stalino ranka. Audringi, ilgai nenatylantieji plojimai. Vini sastoja.

LENINO IR STALINO įkurtojos tarybinės visuomenės didžioji jėga

Mūsų tarybinė socialistinė visuomenė sukuria pagal planą Leninui ir Stalinui vadovaujant.

Negalima pasakyti, kad visuomenės istorijoje nebūtų buvę mōginta realizuoti socialistinis pertvarkymas. Tiek mōginimų buvo, bet iš jų nėko nelėjo, ar tai dėl jų utopikalumo, ar tai dėl to, kad daugelis socialistų buvo socialistai tik žodžiais, neturėjo ir neturi riato ir ryšingo noro pertvarkyti buržuazinę visuomenę i socialistinę visuomenę, kaip tatal galima buvo pastebėti paskutiniuosiuose dešimtmėčiuios šalyse, kur socialistai ne kartę buvo paėmę valdžią.

Bolševikų partija buvo pirmoji partija, kuri praktiškai išprindė socialistinio visuomenės pertvarkymo uždavinį. Dėl te bolševikų partijos, jos įkūrėjų ir vadų veiklos (Perkelta i 2 psl.)

Su didžiąja Lenino - Stalino vėliava

(Atkelta iš 1 psl.)

la reiškia naują epochą žmonijos istorijoje.

Po Špal'o revoliucijos pergala Leninas mūsų valstybę pavadino tarybų socialistine respublika. Pa vadindamas ją tarybų respublika Leninas pažymėjo tai, kad kas jau buvo partijos ir liaudies iškvietimas; pavadindamas ją socialistine respublika, Leninas pažymėjo ne tiek jos dabartį, kiek jos ateitį. Krijo išmintingas numatytojas, naujoje karoje, Leninas matė, kad socialistinės visuomenės santvarka pergalės pasiekti nepakanka mokėti tiksliai liaudies dangu maš tos santvarkos teisingumą ir naudingumą; maža taip pat negalėti priešais pilietinio karo ir apginti naujosios visuomenės pagrindus nuo išorinių puolimų; reikia dar sugėbėti naujavėrdžiai, t. y. socialistiškai organizuoti dešimčių milijonų žmonių gyvenimą. O tai — pats sudėtingiausias, pats didžiausias, bet ir pats dėkingiausias uždavinys nes Leninas sakė: „tik ji išsprendžia“ (avarbiau aiškus ir pagrindinis bročiulis; galima bus pasakyti, kad Rusija TAPO ne tik tarybinė, bet ir socialistinė respublika“ V. L. Leninis Eilėnini tarybinės valdžios uždaviniai, raštų XXIV t., 442 psl.)

Leninas svajojo apie tą laiką, kai naujojo, socializmo daigai išsilytys ir apima visą liaudies gyvenimą, buities puses. Kaip tik šitoki uždavinį Leninas davė partijai;

„Reikales dabar yra kaip tik tas, — rašė Leninas, — kad iš visų puikių išlumėms praktiškai atstytai tą pastata, kurio planas mes jau seniai nubrėžėm, dėl kurio d'rvos mes pakankamai energingai kovojome ir kurią pakankamai tvirtai iškovojome, kuriame medžiaga mes pakankamai kilyje surinkome ir kuri dabar reikia, — spausus ji pagalbiniams pastatams, apatereus darbe dra bužiais, nesibijant sutopti jos visokiomis šalutinėmis medžiagomis, griežtai vykdant praktinio darbu vadovaujančiųjų sąmoou nurodymus, — reikia tą pastatą atstatyti, atstatyti ir atstatyti“ (V. L. Leninis, Eilėnini tarybinės valdžios uždaviniai, raštų XXIV t., 422 psl.)

Rusija tuomet padarė gigantinį žvejį nuo carizmo ir buržuazinės dvarinikiškos santvarkos prieš tarybų liaudies partijos vadas — Leninas — buvo to istorinio mašų Tėvyneš tautų poaikių prie tarybinės socialistinės visuomenės statybos organizatorius ir išmintingas vairininkas.

Nuo Lenino mirties praėjo 22 metai, kiekvienas iš kurių buvo naujos žingsnis į priekį socialistinės visuomenės statyboje. Vado vandamas Lenino mokslu dėl socialistinės visuomenės vienoje šalyje sukūrimo galimumo ir kelių, partija, draugo Stalino vadovaujama, išvystė audringa veikla, suorganizavo ir sukėlė visą liaudinavajai visuomenės kurti, suorganizavo eksploatatorių klasę likvidavimą, į dalkes sutrynė partijos viduje ir už jos ribų įvairius iš-

davikiškus elementus, kurie megli- no pakurti leninistinio plano vykdymą. Štame socializmo kūrime kelyje buvo imti pavojai ir didelių sunkumai. Partija, liaudis pasirodė vertos savo mokytojo — Lenino. Jos sėkmingai nuėjo tą kelią; pavojai buvo likviduoti. Sėkmingai buvo įveikti ir išspręsti. Nė vienas galimumas nebuvė proletatas, viškas buvo išnaudota socialistinio vardo. Tas, apie ką svajojo Leninas, tvyko: mūsų šalis tapo faktiškai, gyvenime ne tik tarybinė, bet ir socialistinė respublika.

Dabar socialistinė mūsų visuo- menė vytaoliu nosavų pagrindu. Tarybinė liaudis sukūrė savo socialistinę industriją, socialistinį žemės ūkį. Tarybinė visuomenė kas dien vis didėjančiu mastu kuria socialistinius žmonių santykius, gamybos frantius, gamybinį patyrimą ir naujas išradimus darbe. Nacionalinis mūsų šalies teritingumas daugel kartų padėjo pilygtiui su 1917 metais ir galima taisyti, kad jis beveik lygiai su kurias tarybinėje epochoje socialistinės visuomenės liaudies pajamos 1940 metais šiais kart praėjo Rusijos pajamas 1913 metais. Jos nuo 21 milijardo rublių išaugo iki 128,8 milijardo rublių. Norint apibūdinti mūsų tarybinės visuomenės išsivystymą, svarbu turėti taip pat galvoje, kad iš mūsų šalje gyvenančiųjų 193 milijonų žmonių apie 100 milijonų gimė po 1917 metų spalio mėnesio.

Nuo to laiko kai Leninas ir Stalinas partija suorganizavo socialistinį perversmą Rusija iš a silikusios ir ne kartą prastytje kariškiai pralaimėjusios šalies virto prietaktine, kylančia ir augančia šalimi. Partija ir liaudis gerai žino, kad šis pagrindinis mūsų šalies padėties pasikeitimas, jos pergalė kariškiai ir sušėrimuose su priešais galėjo būti pasiekta tik įtvėndingus Lenino — Stalino teoviją dėl galimumo sukurti socialistinę visuomenę vienoje šalyje, dėl kelių ir būvų socialistinai kurti. Kaip žinome, Vladimiras Iličiūus Leninas ir draugas Stalinas moko, kad klausimas dėl socializmo pergalės mūsų šalyje turi dvi skirtingas puses kurių viena apima vidaus santykių sritį, kita — užsienio santykių sritį. Socialistinės visuomenės išsivystymą rėgia mūsų šalies vienoje nušlavė kilintis socialistinai kurti; įveiktas ūkinis ir kultūrinis Rusijos atsilikimas, sudaryto; ir pavirstus dulkėtais eksploatatorių klasės, santvarkos bročiūka; darbininkų klasės bendradarbiavimas su valdžiais, sukurta pavirvi rūsėnis išmėginimus išieškini moraliai — politinė tarybinės visuomenės vėlybė Dabar mūsų šalies viduje nėra jėgou, kuri galėtų sutrukdyti tolesnį socialistinio išsivystymą ir palaipaimi perėjimą į komunistinę visuomenę. Bet, kaip moko leninizmas, socialistinės visuomenės sukūrimas vienoje šalyje

dey nėra gelūtinis ir chalkima pergalė t y pergalė, laisva su šalies karinis užpuolimo pavojais ir kapitalizmo atgavimimo mėginimų pavojais. Nautilgo prieš antrojo pasaulinio karo pradžią draugas Stalinas įspėjo: būty įsukinga ir kvaila manyti, kad mūsų išradimai prištai, pavyzdžiui, faktiniai, nepamėgė prieš antrojo kariškiai atpulti ERSR Tais galvoti gali tik akli pagydytas arba slapti prietai, neritaije užmigdyti liaudį. Ne mažiau įsukinga būty noigiti, kad materialūs karinės intervencijos pasisekimo atveju interventai pamėgins sugriauti jų užimtuose rajonuose tarybinę santvarką ir atstatyti buržuazinę santvarką. Ar Danikinas arba Koldakas neatstatinėjo jų užimtuose rajonuose buržuazinės santvarkos? Kuo faktiniai gresėni už Danikinas ar Koldakas? (Dra. Ivanovo laiškas ir draugo Stalino atsakymas, 11 psl., Part. leid. 1938 m.)

Keip tik šiame sąrytyje draugas Stalinas iškėlė ir išnagrinėjo klausimą dėl didžiuli socialistinės valstybės vaidmens socializmo ir komunizmo laikotarpyje dėl tealygiu socialistinės valstybės susipirzimo socialistinės visuomenės išsivystymą eigoje toms sąlygomis, kai socializmas nugalėjo tik vienoje, skyriam patalfoje, šalyje.

Ryškum su šiuo būtinu priėjimai; kad persitame šimtametyje marksistinis mokslas rėmėsi visaišaktis socializmo laimėjime vienoje šalyje ar daugumoje šalių prieštada. Marksistinėje literatūroje buvo todėl pripažintas ir plačiai paplitęs beveik prieš šimto metų išreiktas teiginys dėl valstybės vykimo pereinant iš socializmo į komunizmą. Kol socializmas buvo telima atelitas svajonė, šis klausimas neturėjo lemiamos praktinės reikšmės. Padėtis pagrindiai pasikeitė, ka Leninas įrodė praktiškai socialistinio pergalės vienoje šalyje galimumą, kai Tarybų Sąjunga je buvo sukurta socialistinė visuomenė šiomis naujėmis sąlygomis vadovautis anksčiau paplitusia marksistiniuose sluokniuose valstybės vykime ankštesnėse socializmo išsivystymu lūpnyje teorija reiktų nu ginkluoti tarybinę visuomenę arbanuųjų jos priešų akivaizdoje. Didysis Tėvyneš karas, pasibaigęs Tarybų Sąjungos pergale, parodė, kad tarybinė valstybė suvaidina lemiamą vaidmenį priešė sutrukinime. Draugas Stalinas teoriškai parodė ir toliau išvystė markizme — leninizme mokslą apie valstybę socialistinio pergalės vienoje šalyje sąlygomis, parodė, kad negalima abstrahuoti nus tarpautinės padėties, kad socialistinė šalis „turi turėti savo pakankamai stiprią valstybę, kad turėtų galimumą ginti socialistinio laimėjimus nuo išorinio užpuolimo“ (J. Stalinas, leninizmo klausimai, 11 laid., 603 psl.)

Draugo Stalino išvystyta ir

pagrįsta idėja dėl valstybės plėtimė ir stiprinimo socializmo ir komunizmo laikotarpyje socialistinio pergalės vienoje šalyje sąlygomis apginkluoja mūsų partiją, tarybinę liaudį ir buvo stambiosios teorinės ir politinės leninizmo laimėjimas.

Leninistinio socializmo kūrime vienoje šalyje teorija apėmė reikalavimą, kad socialistinė valstybė turėtų atlaikyti, gerai apmokyta tisuolikiška armija, išvystytą tarybinį karą mokošą apie socialistinės valstybės gyvenimą nuo išorinių jos priešų.

Įgi Leninas ir Stalinas darbu karinis mokslas, taikant ji socialistinė visuomenė nuo jos išorinių priešų ginti, nebuvė paruoštas. Kadangi Murzas ir Evgeliss epochoje darbininkų klasė dar natūroje savo valstybės ir savo armijos, ir, be to, Murzas ir Evgeliss spėjo, kad socializmas laimės vienu metu daugumoje šalių, tai kariniai klausimai marksistiniame moksle kūrėjų darbuose nebuvė dėmesio centre. Šieta, karinius klausimus nagrinėjo Evgelissas. Bet jie Evgeliss darbuose nebuvė detaliai paruošti ir, be to, mūsų laikais kai kurie kariniai Evgeliss darbai smarkiai pasenus. Tarybinis karinis mokslas nebuvimas galėjo sustabdyti ginkluotųjų mūsų valstybės pajėgų išsivystymą. susilpninti je sunkių karinių išmėginimų akivaizdoje. Toki kariniai socialistinės valstybės mokslas omė rūsėni Leninas ir Stalinas dar pilietinio karo ir užimimo intervencijos laikotarpyje. Leninas ir Stalinas dar asiai metais padėjo pagrindus tarybiniam karui mokslui, ideologiškai, moraliai apginkluavo partiją ir tarybinę liaudį, sukūrė ir išvystė mūsų šaunąją Raudonąją Armiją ir Raudonąjį Lėvyką. Nuo to laiko partija, draugas Stalinas be paliovos toliau vyatė tarybinį karą mokslą. Buvo išnagrinėti klausimai dėl ginkluotųjų tarybinės visuomenės pajėgų kūrime, dėl politinių ir ekonominių sąlygų užtikrinti socialistinės valstybės pergalę prieš jos priešus, buvo paruošta strategija ir taktika šiu laikų karui vesti, keliai pranašumui priešė atšvičgiu karą eigoje nenukryptamai pasiekti, keliai iškovojamai pergalėi kariškiai bei diplomatiškai sutvirtinti pasiekusioms kariniams laimėjimams sutvirtinti. Karo mokošas, karinis ideologijos klausimai buvo paruošti leninizme moksle apie visuomenės gyvenimą ir išsivystymą šviesoje iš viso

Su ypatinga ryškumu šio partijos darbe išmintingumas ir įtvėgumas pasirodė, kai veikiantis šėsimas giakle pajėga pamėgino sunaikinti tarybinę santvarką ir įsikiopyti mūsų šalyje reakcinę vergvaldišką imperializmo santvarką. Yra žinoma, kaip apvertinai šis mėginimas pasibaigė fatizumu Socialistinė visuomenė ne tik garbingai išlaikė karą išmėginimą, bet ir parodė puiki sušėjimas

kritišku momentu, nurodė momentu rasti mūsų liaudies kėrybės savones galybės augimą. Politinė ir giakle cėniamė gėlia prašė traktišką politikę ir kėkėjoje imperializmo po reakcijov centu Tarybinis karis moksle ideologiškai parodė didž praeiktumą šiu laikų kėrai vidėms šitka kad ke del te, kad tarybinis savo visuomenės priešri patyrynai vaš ir di karvedį Generalistama (Audringa ovasija viso draugo Stalino garbei. Tėvoje. Draugo Stalino įjama Raudonoji Armija istoriųjų pergalių. Did karinis mano pavyzdė apsupime eparacijos. S. de, Korėnas — Savi Jary — Kėliūtove, vėkt mijų apsupimas Balti Rytprėšiuose ir Berlyne Paikliausias našas i kar ije yra operacijos pra pėtoje frontai. Raudonėis jas įvykdytes karė eigoje gan Stalinas konkretėis de visg eile įvairiausių moksle problemų, susiję kar. uemėmės rūšijų, atė šiu laikų karė technika vystant, paraudėjima te ka. Draugas Stalinas vėdamas ginkluotiesiems nės valstybės pajėgomis, de šaij pėis didžiausias lės mūsų liaudies kovos timilitatis greičiais istor

Tėvyneš karis rezultate didžiulę istorinę reikšmę lizmo išsivystymė ir nu mo perspektyvų pažidė bar galima pasakyti, ka socialistinė valstybė h pilnauties garantijos nuo nie karinis užpuolimo, Tėvyneš karas parodė, antrasis tarptautines re mėginimas su išorinės h jėgos pagalba paiausti respubliką, priverstū mūs dį pasukti iš socialistinio tešės kelio pasibaigė ne reakcinių pajėgų sutrūšė Vadians, mūsų visuomen tymeši iš socializmo i nimsa perspektyvos dab labiau sutvirtėje ne tik bet ir iš orinio sąlygų p Visa tai rode, kad tarybinis yra auganti, kylanti valstybė, mokanti ginti duoti atkirtį bet kuriam p

Leninas ir Stalinas mokėsi partiją nesuduoti p savilijojimais, ne mažiau priešingai didinti darbe žėvėms, būti aktyliūs ir h saugant mūsų Tėvyneš sus, stipriai užtvirtinti p rezultatus. Bet užtvirtinti le, visų pirmė, reiktia d glau sustiprinti mūsų v mūsų kėlė. Tarkies su laikešpyje, kuri gyvena sės. Tėvyneš atkūra ūkį rajonuose, kur buvo jau

Teismo procesas byloje dėl vokiškųjų grobikų piktadarybių Latvijos, Lietuvos ir Estijos TSR teritorijoje

Anglijos, Tarybų Sąjungos ir JAV komisijos ataskaita dėl Vokietijos karo jūrų laivyno padalinimo

RYGA, sausio mėn. 27 d. (Tass). Rytinis perėdis prasideda vokiečių policijos generalinio teismoje Jekelne apklausimas.

Tuoju pa klastingo užpuolimo prieš SSRS Jekelne siki riamas vadinas „Ostlande“ — Tarybinis Pabaltijės ir Baltosios dalies teritorijos — vyriausiuoju SS ir policijos vadovu, ir jis pats vykdo prievartą „naujosios tvarkos“ įvedimą.

Jekelne parodymas, Himleris viename pasikalbėjime pasakojam, kad Latvijos, Lietuvos ir Estijos teritorijos yra senų vokiečių protėvių objektas, „edot mums būtina vesti, — sako Himleris, — tą teritorijų apgyvendinimo vokiečių politika. Dalis vietos gyventojų turj būti išnaikinta — suvokietinta, o žymiausias dalis — išvežta darbams į Vokietiją“.

Bendra Himlerio, Geringo ir Rosenbergo nuomėnė buvo tokia, kad reikia panaikinti Pabaltijės respublikų valstybių nepriklausomybę ir įjungti jas į Vokietijos sudėtį. Jekelne, būdamas vyriausiu SS kariuomenės ir policijos vadovu Pabaltijy, sukūrė dia režimą, kuriam esant tarybiniai žmonės buvo naikinami šimtais tūkstančių. Latvijos, Lietuvos ir Estijos teritorijoje buvo išnaikinta daugiau kaip 140000 tautikų tarybinų piliečių. Fašistinio teroro aukų tarpe — išnaikinta ir nužudyta — nepilniais duomenimis — daugiau kaip 50.000 latvių, lietuvių ir estų.

RYGA, sausio mėn. 28 d.

Sausio mėn. 27 d. vakariniame pėsedyje buvo įteiktas Jekelne apklausimas. Teisme tardyme nustatėta, kad teismasie ir jo priklausanti kariuomenės aktyviai dalyvavo naikinant lenkų, žydų, žigėnų ir kitų tautybų tarybinus piliečius. Po to kaltisamasis nurodė, kad pagal Hitlerio ir Himlerio direktyvą buvo daroma masinė tarybinų moterų sterilizacija ir vyrų kastracija.

Teismas Jekelne, kaip matyti iš dokumentų, aktyviai dalyvavo organizuojant išvartų kategoriją į Vokietiją šimtus tūkstančių tarybinų piliečių iš Latvijos, Lietuvos ir Estijos, o taip pat apiplėkiant tarybinio Pabaltijės liaudies tiki, išgrebant kultūrinės ir istorinės vertybes.

Teismas parodo, kad jam pavaldūs baudžiamieji organai teikia pagalbą išvežant pramonės ir žemės ūkio daiktus ir daug vertybių iš Latvijos, Lietuvos ir Estijos.

RYGA, sausio mėn. 29 d. (Tass).

Sausio mėn. 28 d. rytiniame perėdyje pradėti klausimai liudininkai Jekelne byloje.

Pirmuoju duoda parodymus liudininkas J. K. Akmons — vyresnysis Rygos universiteto chemijos fakulteto mokslinis bendradarbis, ilgą laiką vokiečių kalinamas.

Iš liudininkų parodymų aiškėja žiurpis tarybinų piliečių, patalpintų gausiose Pabaltijės

fašistiniuose kalinimuose bei užkaupiuose, naikinimo vaizdai.

Toliau teismas išklausė Juste, vokiečių armijos generalinio majoro, buvusio vyriausiosios Lietuvos lauko komendantūros viršininko parodymus. Justas pareidė, kad SS ir SD dalys ruošė stambia operaciją prieš partizanus Mėnke — Vilniaus rajone.

Per teikias operacijas, partizanams pasitraukus į miškus, vokiečių baudžiamieji būriai išnaikindavo likusius kaimuose senelius, moteris ir vaikus.

Po to Justas parakoja apie pasitarimą pas reicho komisarą Lone, kurio metu pastarasis pareidė, kad Hitleris ir Himleris labai nepatenkinti užduočių sūndient lietuvius darbams į Vokietiją vykdyti, o taip pat pristatymu vokiečių armijai žmonų.

Tuomet, sako liudininkas, pakilo Jekelne ir pareidė, kad tas Hitleris ir Himleris nepatenkinamas visiškai pateisinamas, nes represijos, kurias Lietuvoje imasi SS ir SD policija, nepakankamos Jekelne ryžtingai pasakė: „Atėjus atsiųsti SS brigada, kuri padės ištraukti besislapstančius lietuvius“.

Vieną — du šimtus lietuvių mes pastatysime prie sienos, ir pamatysite, kaip greit jie patys ima lieti iš slėpinių“.

Sausio mėn. 28 d. vakariniame pėsedyje toliau buvo klausinėjami liudininkai teismame Jekelne byloje. (Elta).

Dėl vyriausybės krizės Prancūzijoje

PARYŽIUS, sausio mėn. 22 d. (Tass). Dvi dienas trukusį pasitarimą tarp pagrindinių partijų dėl naujos vyriausybės sudarymo rezultatas yra šis: socialistai ir liaudies respublikinio judėjimo (MRP) partija prašė už sudarymą vyriausybės iš trijų pagrindinių partijų — socialistų, komunistų ir MRP atstovų su socialistu Venšanu Oriolu priekakyje. Komunistai siūlo socialistus Feliksą Gaeo kandidatūrai; pastarasis, kuris vienbalsiai išrinktas steigiamojo susitikimo pirmininku, komunistų nuomone, yra, tokiu būdu veikėjas, stovintis lyg ir aukščiau politinių partijų. Pasitarimai dėl naujos vyriausybės pirmiškai kandidatūras tebesitęsia. (Elta).

Feliksas Guegas išrinktas Prancūzijos ministerių tarybos pirmininku

PARYŽIUS, sausio mėn. 23 d. (Tass). Steigiamasis susirinkimas išrinko Feliksą Guegą ministerių tarybos pirmininku.

1. Berlyno konferencijoje buvo nutarimą. Šioji komisija nesu priimtas nutarimas, kad tinkami pateiktė pranešimą trijų valstybų naudoti Vokietijos laivyno viršvandeniniai laivai, išskaitant pranešimas nagrinėjamas tų laivų, kurie gali būti padaryti riansybių, o tos komisijos rekomendacijos dėl pagrindinių laivų, bus lygiai padalinti tarp trijų valstybių ir kad Vokietijos laivyno likučiai turi būti sunaikinti.

2. Atitinkamai buvo pakirta val Jauztnės Karalystės uosto trilypė karo jūrų komisija rekomendacijos pateikti vykdati šį susitarimą.

Svarstomas Anglijos banko nacionalizacijos įstatymo projektas

LONDONAS, sausio mėn. 22 d. (Tass). Reuterio agentūros šis įstatymo projektas atle pranešimas, lordų rūmai be rūmuose jau praėjo. balsavimo antruoju skaitymu priėmė Anglijos banko nacie

Padėtis Indonezijoje

HAGA, sausio mėn. 27 d. (Tass). AMP agentūros pranešė sklinda gandai, kad anglų kariuomenė ketina pulti Bandungą.

Mokytojų konferencija Juodupėje

Saugio mėn. 27 d. Juodupės sidoti prie rinkimų kampanijai progimnazijoje įvyko Juodupės valstė mokytojų konferencija — seminaras.

Konferencija atidarė valstė šviet. skyr. vedėjas plačiai ir išsamiai nurodė mokytojų uždavinius ir pareigas ir davė konkrečių nurodymų mokytojų darbe.

Mokytojas nepilvale apsiibėti vien savo tiesioginio darbo reikais, — jis turi būti visuomeniškai — agitatorius. Jis turj būti mokytojas, kuris padės ištraukti besislapstančius lietuvius. Konferencija atidarė valstė šviet. skyr. vedėjas plačiai ir išsamiai nurodė mokytojų uždavinius ir pareigas ir davė konkrečių nurodymų mokytojų darbe.

Be to, mokytojai buvo supažindinti su visa eile savo darbo aktualijų. Valstė partinio organizatorius drg. Kondratevas kvietė mokytojus aktyviai prii

Svėdėjų gimnazijos mokiniai gausiai prenumeruoja spaudą

Per įvykusį spaudos platinimo darbų svėdėjų gimnazijos mokiniai užsirašė 120 egzempliorių įvairių laikraščių. Iš jų daugybė iniciatyva, talkininkavo ir gausia užsirašė mokytojai. Nuo spaudos neatliko ir svėdėjų gimnazijos mokiniai, kurie, palyginti, labai gausiai užsirašė 1946 metams Svėdėjų gimnazijos mokiniai gausiai prenumeruoja spaudą

Dėmesio! Juodupės valstė švietimo skyriaus akabali pėks raitinės inventorių: rašomajį stalą, juodupės valstė švietimo skyriaus spintą, sofą ir elektrinę stalą. Salygos — pagal susitarimą vedėjas.

Saugumo Tarybos posėdis

LONDONAS, sausio mėn. 28 d. (Tass). Sausio mėn. 28 d. įvyko Saugumo Tarybos posėdis. Buvo svarstoma, ar klausimą dėl Albanijos priėmimo į Europos Sąjungos narystę palikti dienotvarkėje, ar tą klausimą atidėti. TSSR delegacijos galia A. Vyšnackio pasiūlymu, šis klausimas buvo paliktas dienotvarkėje.

Po to, pirmininkas pasakė klausimą ar taryba nori, kad Irano delegacijos galia Tagi — Zave būtų pakviestas svarstant klausimą dėl Irano delegacijos pareikšimo, tačiau jį nedalyvaufant balsavimu. Šiam pasiūlymui atsisakyta. Žėdis buvo suformuluotas Irano delegacijos galia savo pareikšimui papildyti bei pagrįsti. Tagi — Zave pareikšė gana plačią, iš anksto paratytą pareikšimą, kuriame iš esmės kartojami jau žinomi Irano delegacijos tvirtinimai. Po to kalbėjo A. Vyšnackis, papildydamas ir pagrįdamas tarybinės vyriausybės pareikšimą šiuo klausimu.

Per 20 min. Vyšnackis faktiškai išdėstė tarybinės delegacijos nuomėnė.

Nuosprendis byloje dėl vokiškųjų fašistinių grobikų piktadarybių Ukrainos TSR teritorijoje

KIJEVAS, sausio mėn. 28 d. Naktį į sausio mėn. 29 d. buvo paskelbtas nuosprendis byloje dėl vokiškųjų fašistinių grobikų piktadarybių Ukrainos TSR teritorijoje.

Veikomas nuosprendis: Šejeris, Burkharis, Čamava, Undetere, Heinešs, Valžers, Šrakentersas ir dar kitos šešius teisiamuosius — nuhausti miršimui pakariant; Lauers — 20 m. ka terginai darb; kitos du teisiamuosius — 15 m. ka terginai darb.

KIJEVAS, sausio mėn. 29 d. (Tass). Karo Tribuzelo nuosprendis įvykdytas. (Elta).